Sovy z Čarovného lesa

Narozeninová oslava

Catherine Coeová

bambook

Catherine Coeová

Sovy z Čarovného lesa

Narozeninová oslava

Přeloženo z anglického originálu The Owls of Blossom Wood #4: The Birthday Party vydaného nakladatelstvím Scholastic Limited v roce 2016.

Originally published and licensed by Scholastic. All rights reserved.
Text copyright © Catherine Coe, 2016
Cover copyright © Andrew Farley represented by Meiklejohn, 2016
Inside illustration copyright © Renée Kurilla, 2016

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 8578. publikaci

Překlad Eva Kadlecová
Jazyková úprava Lenka Šimůnková
Odpovědná redaktorka Magdalena Jimelová
Sazba Šimon Jimel
První vydání, Praha 2023
Tisk a vazba Graspo CZ, a.s., Zlín

© Grada Publishing, a.s., 2023
Translation © Eva Kadlecová, 2023

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude ***trestně stíháno****.*

ISBN 978-80-247-4960-0 (pdf)
ISBN 978-80-271-5046-5 (print)

Sovy z Čarovného lesa

Narozeninová oslava

Catherine Coeová

Čarovný les
Jantarová poušť
Vrbové jezero
Jabloňový sád
Borový les
Náprstníková mýtina

Dunivé hory
Jezevčí vodopády
Divoká řeka
Měsíční kaštan
Dubový kruh
Velká houština

Jessice Daviesové,
se spoustou lásky xxx

Mnohokrát děkuji za nedocenitelnou podporu úžasnému týmu soví rezervace Fritton Owl Sanctuary – i tamním nádherným a inspirativním sovám.

Kapitola 1

Kéž by přestalo pršet!

„Hotovo!“ Eva s úsměvem nalila zbytek těsta do posledního košíčku na muffiny.

Katka si podržela dlouhé světlé vlasy a labužnicky přičichla k plechu plnému připravených muffinů. „Mmmm, nejradši bych se do nich pustila hned!“

Alex při pohledu na svou nedočkavou kamarádku se smíchem potřásla hlavou, až

se jí roztančily černé kudrlinky. „Myslím, že budou chutnat mnohem lépe, až se upečou!“

Eviny zelené oči zazářily jako dva lesklé drahokamy. „A pak je můžeme ozdobit – na to se zase nejvíc těším já.“

„Ahoj, děvčata,“ pozdravil tři nejlepší kamarádky Evin táta, který právě přičvachtal do kuchyně. Z vlasů i oblečení mu kapala voda. „Dneska je venku úplně příšerně.“

Eva podala tátovi ručník, aby se trochu osušil. „Tati, můžeš nám dát ty muffiny do trouby?“

Tatínek ochotně přikývl, přičemž pocákal kuchyňské kachličky kapkami vody. „Jasně, dám vám je péct. Jen na ně tentokrát nezapomeňte!“

Evě zrudly tváře a Alex dobře věděla proč: Eva totiž minulý týden pekla linecké koláčky, a když byly v troubě, odskočila si na chvilku právě za Alex. Ta bydlela jen o dva domy dál a uprostřed mezi nimi stál dům Katčiných rodičů. Na koláčky si Eva vzpomněla až ve chvíli, kdy se přes zahrady začal linout nezaměnitelný pach spáleniny. Eva ráda pořád něco vyráběla, ale bohužel byla maličko zapomnětlivá!

Katka stiskla na svých hodinkách ve tvaru baleríny několik tlačítek. „Nastavím časovač – pak určitě nezapomeneme!“

„Tak to je skvělý nápad, Katko." Evin tatínek zasunul plech do vyhřáté trouby. „A já se jdu převléct z toho promočeného oblečení."

Táta odešel po schodech nahoru a Eva se podívala z kuchyňského okna. Dešťové kapky se řítily z nebe jako závodící pulci. „A co budeme dělat, než se ty muffiny upečou?"

„Kéž by přestalo pršet," zaúpěla Alex. „Chtěla jsem dneska zasadit narcisky. Ale zem je strašně rozmáčená!"

„To tedy jo," povzdechla si Katka. „Ani jsme se kvůli tomu nebyly podívat ve vykotlaném kmeni."

Alex popadla kamarádku za rukáv. Hnědé oči měla náhle plné obav. „Ale co když je tam peříčko? Neměly bychom tam přece jenom zajít?"

Alex mluvila o kouzelném pírku, které čas od času nacházely v kmeni padlého stromu na konci Katčiny zahrady. Pokaždé je

přeneslo na magické a nádherné místo – do Čarovného lesa –, aby mohly pomoct svým zvířecím kamarádům, kteří tam žili.

To už se Eva hrnula na chodbu. Vrátila se s obrovským rodinným deštníkem. „Takhle budeme v suchu!“ Právě když ukazovala zavřeným deštníkem k zadním dveřím, nechtěně zmáčkla tlačítko na rukojeti. Deštník se otevřel a Katka s Alex uskočily.

„Dávej pozor!“ rozesmála se Katka a modré oči se jí zaleskly.

„Nepřináší to smůlu, otevírat deštníky v domě?“ Alex rychle vklouzla do holínek a Eva se mezitím snažila deštník zase zavřít.

„Ááá, žádný strach,“ mávla rukou Katka, která už byla tak natěšená, že se něčím podobným odmítala vůbec zabývat. „Jen si musíme pospíšit!“ Vzala si deštník od Evy, aby se její kamarádka mohla také obout. Katka vyšla ven do deště a čekala, až se k ní

dívky připojí. Déšť bubnoval do obrovské modré plochy deštníku jako neviditelný orchestr.

Tři kamarádky se přitulily blíž k sobě a nadšeně se rozeběhly ke Katčině zahradě. Rozrazily branku a utíkaly po pěšince okolo prádelní šňůry, králíkárny a skleníku až na úplný konec zahrady. U padlého stromu Alex opatrně odložila deštník mezi divoké květiny a vrhla se do vykotlaného kmene. Katka a Alex skočily hned za ní.

Nějakou chvíli trvalo, než se Alexiny oči přizpůsobily šeru, ale hned vzápětí vyjekla: „Pírko je tady!“ Jednou rukou ho zvedla a druhou chytila za ruku Katku. Ta vzala za ruku Evu a všechny společně zavřely oči. Alex se při pomyšlení na to, co se vzápětí stane, rozeběhlo srdíčko tak rychle jako motýlí křidýlka.

Svět kolem dívek se začal otáčet.

Nejdříve pomalu, jako když se zatočí baletka, ale postupně se pohyb zrychloval. Tři kamarádky si vzápětí připadaly jako na superrychlém kolotoči. Kolem uší jim svištěl vítr. Ani jedna z dívek se neodvažovala otevřít oči. Jen se pevně držely za ruce a cítily, jak jim zvoní v uších a mravenčí je v prstech u nohou. Katka celou dobu zářila

jako sluníčko – nemohla se dočkat, až budou v Čarovném lese.

Potom se víření začalo trochu zpomalovat a Alexino srdce se postupně uklidňovalo. „Už jsme tam?“ zašeptala.

„Ještě ne úplně!“ odpověděla jí Eva.

Teprve když pohyb docela ustal a vítr utichl v pouhý ševel, otevřely dívky oči. I když už nebyly tak docela dívkami – protože pokaždé, když se dostaly do Čarovného lesa, proměnily se kouzlem v sovy!

Eva zamžourala. Byla z ní teď spanilá sova pálená s bílým srdčitým obličejem a světle hnědými křídly. „Jsme tady!“ zahoukala spokojeně a zaryla drápy do větve vysoko na zářivém Měsíčním kaštanu. Obyvatelé lesa věřili, že Měsíční kaštan je kouzelný strom, protože už je velice starý – a také byl nejvyšším stromem v celém lese. Když

kamarádky navštívily Čarovný les poprvé, kaštan umíral. Podařilo se jim ho ale zachránit a teď vypadal zdravě a silně.

Katka roztáhla ohromná sněhově bílá křídla s černými skvrnkami. Stala se z ní elegantní sovice sněžní a byla teď ze tří kamarádek největší. Zamrkala oranžovýma očima do teplého, jasného slunečního světla. „Páni – počasí je tu tedy mnohem hezčí než u nás doma. Jako v létě!“

Alex si natřásla peříčka a zamávala svými hnědými křidýlky. Byla teď ze tří kamarádek nejmenší – kouzlem se proměnila v drobného sýčka s chundelatým tělíčkem a malou hlavičkou, který se často nakláněl ke straně. „Mrzí mě, že jsme se do kmene nepodívaly dříve!“ poznamenala.

„Doufejme, že na nás Bobby nemusel čekat moc dlouho,“ přitakala jí Katka, která sama nesnášela, když musela na něco čekat.

Rozhlédla se po Čarovném lese, který pod slunečními paprsky zářil jako posypaný třpytkami. Za překrásně zelenými vrcholky stromů se v dálce lesklo Vrbové jezero a k obzoru se tyčily zasněžené Dunivé hory.

Eva shlédla z koruny stromu a zapátrala bystrýma očima po jejich jezevčím kamarádovi. Kmen Měsíčního kaštanu byl prohnutý do tvaru půlměsíce, což také dalo